ZUSAMMENGESETZTE HANDSCHRIFT: GREGORIUS MAGNUS. PS. MARCILIA. PS. BOTO PRUVENINGENSIS
2. Hälfte 12. Jh. Seite 120v
Quelle: https://manuscripta.at/?ID=36542
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

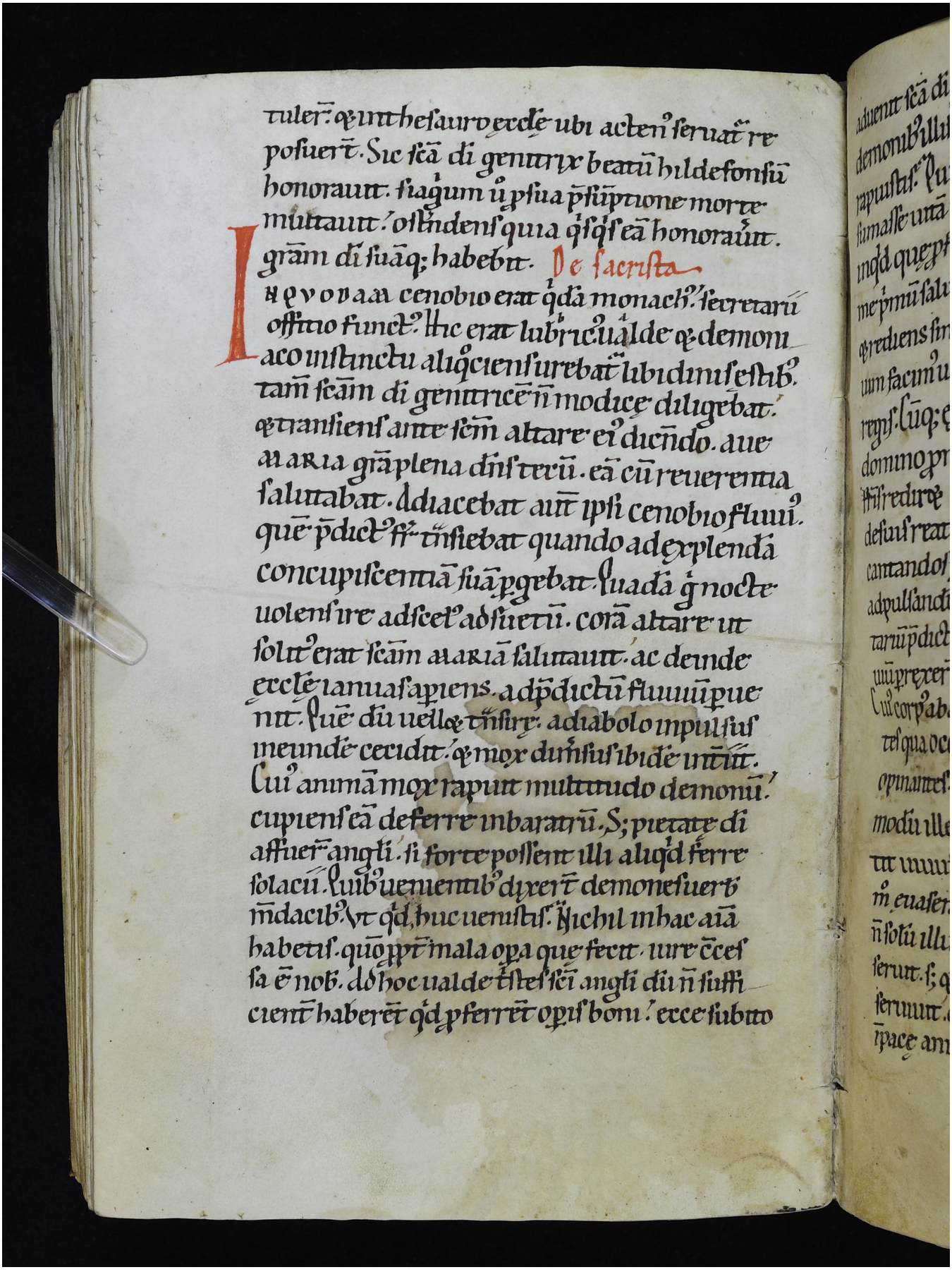

tuler̄. ꝙ in thesauro eccl̄e ubi acten⁹ seruat̄ re
posuert̄. Sic sc̄a di genitrix beatū hildefonsū
honorauit. si aliqum u⁹ p sua p̄sūptione morte
multauit. ostendens quia q̄sq̄s eā honorauit.
grām di suāq; habebit. De sacrista

In quodam cenobio erat q̄dā monach⁹. secretarii
offitio funct⁹. Hic erat lubricus ualde ꝙ demoni
aco instinctu aliq̄ciens urebat̄ libidinis estib⁹.
tam̄ sc̄am di genitricē n̄ modice diligebat.
ꝙ transiens ante sc̄m altare ei⁹ dicn̄do. aue
maria grā plena dn̄s tecū. eā cū reuerentia
salutabat. Adiacebat aut̄ ipsi cenobio fluuiu⁹.
quē p̄dict⁹ fr̄ tr̄nsiebat quando ad explendā
concupiscentiā suā p̄gebat. Quadā q̄ nocte
uolens ire ad scel⁹ ad suetū. corā altare ut
solit⁹ erat sc̄am mariā salutauit. ac deinde
eccl̄e ianuas ap̄iens. ad p̄dictū fluuiū p̄ue
nit. Quē dū uellꝫ tr̄nsire. a diabolo inpulsus
in eundē cecidit. ꝙ mox dimersus ibidē intr̄uit.
Cui⁹ animā mox rapuit multitudo demonū.
cupiens eā deferre in baratrū. S; pietate di
affuer̄ angli. si forte possent illi aliq̄d ferre
solacii. Quib⁹ uenientib⁹ dixert̄ demones uerb⁹
m̄dacib⁹. Vt q̄d huc uenistis. Nichil in hac aīa
habetis. quō p̄pt̄ mala op̄a que fecit. iure c̄ces
sa ē nob⁹. Ad hoc ualde tristes sc̄i angli dū n̄ suffi
cient̄ haberēt q̄d p̄ferrēt op̄is boni. ecce subito